

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26Em/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116218718
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3116218718.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., U. XXX/XXX, zastúpeného JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12, proti povinnej E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., U. XXXX/XXXE, zastúpenej advokátskou kanceláriou AK Neuschlová, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 5, o styk oprávneného s mal. I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenej opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, takto

rozhodol:

I. Súd vyhlasuje výkon rozhodnutia o styku oprávneného otca s maloletým dieťaťom za neprípustný a výkon rozhodnutia o styku oprávneného otca s maloletým dieťaťom zastavil.

II. Zrušuje sa uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 26Em/4/2018-165 zo dňa 22.01.2019.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.10.2016 domáhal výkonu rozhodnutia Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/247/2015-200 zo dňa 09.06.2016, právoplatného dňa 13.07.2016, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/247/2015-204 zo dňa 24.06.2016, právoplatným dňa 05.08.2016. Oprávnený poukazoval na to, že v termíne 29.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, a 13.10.2016 sa styk s mal. I. nerealizoval, nakoľko mu ju povinná neodovzdala. Správanie matky považoval za účelové, pomstu cez dieťa, nakoľko nesúhlasil s jej návrhom na rozvod manželstva. O dcére nemá žiadne informácie ani zo škôlky, ani od lekára, ani od manželky - povinnej. S dcérou má vybudovaný pekný vzťah, dcéra ho ľúbi rovnako ako matku, oprávnený mal záujem sa na jej výchove podieľať, no povinná mu dcéru prestala dávať tvrdiac, že je chorá.

2. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/247/2015-200 zo dňa 09.06.2016, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/247/2015-204 zo dňa 24.06.2016, bol predbežným opatrením upravený styk otca s mal. I., a to tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou I. každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok, vždy od 16.00 h do 19.00 h a každý párny týždeň v sobotu od 9.00 h do 19.00 h. prvé dva mesiace od vykonateľnosti tohto rozhodnutia za prítomnosti matky. Matka je povinná mal. I. na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v mieste bydliska maloletej I. a otec je povinný na tom istom mieste v dohodnutom čase odovzdať mal. I. matke.

3. Uznesením č.k. 62Em/1/2016-48 zo dňa 18.05.2017 súd vyhlásil výkon rozhodnutia o styku oprávneného s maloletým dieťaťom za neprípustný a výkon rozhodnutia o styku oprávneného otca s maloletým dieťaťom zastavil a žiadnemu z účastníkov konanie nepriznal právo na náhradu nákladov. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že dôvodom nemožnosti vykonať rozhodnutie je prebiehajúce trestné konanie voči oprávnenému - otcovi dieťaťa pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, ktoré

prebieha na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3Tp/56/2016. S poukazom na uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tp/56/2016 zo dňa 19.12.2016, právoplatného dňa 22.12.2016, ktorým bola väzba otca dieťa nahradená písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka mal súd za to, že bola daná dôvodnosť vznesenia obvinenia a to nielen na základe vyjadrení poškodenej - povinnej, ale aj na základe znaleckého posudku a lekárskeho správ. Poukázal tiež na to, že oprávnenému bol vyššie uvedeným uznesením uložený zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenej - povinnej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zákaz akokoľvek poškodenú kontaktovať a zákaz zdržiavať sa v obydlí poškodenej. Mal za to, že v prípade výkonu rozhodnutia v časti styku oprávneného s mal. I. by nebolo možné tento výkon uskutočniť za rešpektovania uložených obmedzení oprávnenému. Z odôvodnenia tiež vyplýva, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil aj diagnostikovaným úzkostno-depresívnym stavom mal. I. vyplývajúcim z rozvodu rodičov a agresivity oprávneného. Súčasne súd konštatoval, že nebolo preukázané, že by povinná opakovane bezdôvodne a zámerne neumožnila otcovi styk s maloletou, nakoľko v termínoch, kedy styk otca nebol realizovaný, bolo tak tomu z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu maloletej.

4. Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5CoE/191/2017-75 zo dňa 08.11.2017 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení súd konštatoval, že pre eventuálnu dôvodnosť rozhodovať o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a následne o zastavení exekúcie je potrebné vykonať rozsiahlejšie dokazovanie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby zadovážil jednotlivé znalecké posudky, ktoré boli doposiaľ zadovážené, či už pre účely občianskoprávneho alebo trestného konania. Zároveň súd považoval za vhodné predvolať oboch rodičov a prípadne aj zabezpečiť výsluch maloletej prostredníctvom opatrovníka tak, aby bolo možné z hľadiska skutkového zväžití, či tieto okolnosti sú odôvodňujúce vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2017.

5. Na základe pokynov odvolacieho súdu súd prvej inštancie doplnil dokazovanie o znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria č. XX/XXXX podaného znaleckou organizáciou B., s.r.o. v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 3T/112/2017, o znalecký posudok z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých č. XX/XXXX podaného znalkyňou E.. E. R. v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 31P246/2015 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode, o správu H.. D. E. zo dňa 30.09.2018, a o správu ÚPSVaR Pezinok zo dňa 15.08.2019 a zo dňa 13.02.2020.

6. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria č. XX/XXXX podaného znaleckou organizáciou B., s.r.o. v konaní sp. zn. 3T/112/2017 vyplýva, že oprávnený ako v čase spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu, tak v čase vyšetrenia pre účely znaleckého posudku netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Nemožno u neho vylúčiť explozívny akcent osobnosti inak diferencovanej ani katatýmne hodnotenie situácie v rámci mechanizmov osobnosti - racionalizácie, presun zodpovednosti. Schopnosť oprávneného rozpoznať protiprávnosť svojho konania a toto svoje konanie ovládať v čase spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu, bola zachovaná v plnom rozsahu. Oprávnený v čase spáchania trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu nebol pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky a znalec sa nedomnieva, že by sa oprávnený oddával užívaniu akejkoľvek návykovej látky. Na základe týchto zistení znalec konštatoval, že oprávnený chápe zmysel trestného konania a nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. V tomto zmysle znalec súd nenavrhol vo vzťahu k oprávnenému nariadiť žiadne ochranné opatrenie.

7. Zo znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých č. XX/XXXX vypracovaného dňa 29.08.2017 E.. E. R. vyplýva, že oprávnený má svoju dcéru rád a obmedzenie ako aj v súčasnosti úplnú stratu kontaktov s dcérou prežíva sklúčujúco a depresujúco. Povinná svoju dcéru ľúbi a v záujme lásky k dieťaťu sa dieťa snaží chrániť pred stresom, avšak prevažne vyhýbavým spôsobom. Maloletá matku - povinnú ľúbi, váži si ju a je pre ňu dôležitú matku poslúchať, pretože tak matke vyjadruje svoju lásku. Mal. I. pravdepodobne ako príčinu rozchodu rodičov vníma vzorec, že ten, kto sa správa zle, škaredo, je opustený, čo ju značne zneistilo. Na základe takéhoto vnímania situácie, kde otec bol ten, čo sa správala škaredo a preto ho mama opustila, sa otec stal pre dieťa zdrojom úzkosti z opustenia matkou, pretože byť s otcom a prijímať ho, je na základe spomínaného vzorca vnímania prejavom neposlušnosti a dôvodom k opusteniu. Zároveň zo psychologických správ dieťaťa a znaleckého posudku pre trestné konanie vyplýva, že dieťa bolo vystavené emočnej tlaku zo

strany otca /či už cez telefonáty alebo návšteva dieťaťa za prítomnosti polície/, čo len posilnilo úzkosť z odlúčenia až straty matky a nedôveru voči otcovi. Obaja rodičia si uvedomujú význam druhého rodiča v živote dieťaťa, napriek tomu sa v danej situácii objavujú prekážky. Matka - povinná sa snaží chrániť dieťa pred vzniknutou frustráciou dieťaťa a pred pretrvávajúcimi psychosomatickými ťažkosťami dieťaťa a chce mu zabezpečiť pokoj tým, že sa vyhýba situáciám, ktoré sú potenciálnymi zdrojmi ťažkostí dieťaťa a tým je v jej vnímaní otec dieťaťa. Toho času rodičia nedokážu spoločne komunikovať a svoje partnerské zranenia z konfliktov prenášajú aj do rodičovskej role, čo im bráni v komunikácii. Záverom znalkyňa konštatuje, že vzhľadom na aktuálne emočné reagovanie dieťaťa a jej vnímanie situácie rozchodu rodičov, z ktorého pramení úzkostné prežívanie separácie od matky, sa javí ako dôležité ponechať primárne prostredie matky, pričom obaja rodičia musia zmeniť svoje vzájomné správanie aspoň v rodičovskej rovine, aby tak dieťa mohlo opätovne obnoviť svoju vnútornú dôveru k obojom rodičom.

8. Zo správy H.. D. E., poradenského psychológa a psychoterapeuta pre deti a dospelých zo dňa 30.09.2018 vyplýva, že referencie mal. I. o zložitej rodinnej situácii síce nie sú sprevádzané manifestnou tenziou, ale skôr svojim spôsobom hnevom a nespokojnosťou z toho, že ju nik neberie vážne, keď hovorí, že sa s otcom stretávať nechce. Zároveň svojim precitliveným prežívaním, reagovaním a vysokou pohotovosťou k psychosomatickým reakciám nie je pripravená na efektívitu korekcie vzťahu k otcovi. Hnev mal. I. sa obracia nielen proti otcovi, ale aj proti matke, že jej nevie tento z jej hľadiska komfort / nebyť s otcom/ zabezpečiť. Záverom H.. E. konštatuje, že by bolo užitočnejšie individuálne pracovať s každým rodičom, aby si jeden aj druhý nahliadol svoj kontroverzný vklad do vzťahov. Iba následne uvažovať o práci s dieťaťom, ktoré by malo byť cez psychoterapeutický efekt u rodičov viac pripravené na možnú zmenu vo vzťahoch.

9. V priebehu konania súd uznesením č.k. 26Em/4/2018-165 zo dňa 22.01.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým oprávnenému a povinnej spolu s maloletou uložil povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu jedenkrát v mesiaci v trvaní jednej a pol hodiny každého stretnutia za účasti psychológa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku, a to s cieľom viesť oboch rodičov k zodpovednému rodičovstvu s tým, že stretnutia budú realizované v deň a hodinu po dohode s rodičmi, so zohľadnením, že otec má uložený zákaz úmyselne sa približovať k matke dieťaťa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zákaz akokoľvek kontaktovať matku dieťaťa a zákaz zdržiavať sa v obydlí matky dieťaťa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/17/2019-232 zo dňa 16.05.2019.

10. Na základe vyššie uvedeného právoplatného uznesenia podal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec (ďalej len „UPSVaR Pezinok“) súd dňa 30.08.2019 správu o plnení cieľov vytýčených vo výroku uznesenia. Zo správy vyplýva, že UPSVaR Pezinok sa podaril nadviazať kontakt s oboma rodičmi ako aj s mal. I.. Otec prostredníctvom psychológa priniesol darček maloletej, ktorá však akokoľvek dary od otca odmieta a neprejavuje záujem ani si ich prezrieť. Matka odovzdala prostredníctvom psychológa otcovi aktuálnu fotografiu maloletej. Obaja rodičia sa aktívne zúčastňovali poradenského procesu a pravidelne bezproblémovo navštevovali referát vždy podľa dohody s psychológom. Daná situácia je v štádiu riešenia a vyžaduje si opatrný citlivý prístup.

11. Zo správy UPSVaR Pezinok doručenej súdu dňa 19.02.2020 vyplýva, že mal. I. na jej prislúchajúcej vývinovej úrovni a podľa jej možností a schopností si uvedomuje cieľ stretnutí konaných na referáte poradenskopsychologických služieb. Vie, že otec sa s ňou chce stretnúť a chce ju vidieť. S témou „otec“ prichádza viackrát sama bez vyzvania v priebehu hry, spojitosť s otcom je vždy v negatívnom spojení. Odmieta akýkoľvek kontakt, či už vo forme listu, hračiek od otca alebo priameho stretnutia. Ďalej sa podľa správy pri obnovení rodičovského kontaktu javí ako vhodné realizovať kontakt maloletej s otcom za prítomnosti matky pre zabezpečenie jej pocitu istoty a opory, nakoľko u dieťaťa je pozorovaná zvýšená separačná úzkosť. Toho času však nie je možná takáto forma stretnutí dieťaťa s otcom, pretože otec má naďalej súdny zákaz priblížiť sa k matke, ktorá zároveň spoločné stretnutie odmieta. Ako dôvod uvádza svoj psychický stav. Vzhľadom k tomu psychologické poradenstvo nemôže byť naďalej efektívne, keďže rodičom bolo súdom uložené nastavenie rodičovskej komunikácie a vedenie k zodpovednému rodičovstvu. Za takýchto podmienok referát poradenskopsychologických služieb nemá možnosť pracovať na efektívnej komunikácii. To následne vylučuje aj ďalšiu spoluprácu, pretože pri obnove vzťahu rodič - dieťa je najskôr nutné spoločne pracovať na rodičovskej úrovni. Na psychologický proces tiež negatívne vplyva fakt, že prebiehajú aktívne súdne konania, čo prináša do dynamiky vzťahu tenziu. Záverom správy je konštatované, že zámer, za ktorým boli stretnutia nariadené - nastavenie

rodičovskej komunikácie a obnova vzťahu - ostáva aktuálne nenaplnený. Dieťa negatívne vníma súdne nariadenia, ktoré obsahujú prítomnosť jej otca, čo v konečnom dôsledku pôsobí deštruktívne na ich vzájomný vzťah. Maloletá tieto postupy môže vnímať, ako priamy akt otca, čo jej môže spôsobovať nepríjemné pocity. Javí sa ako primerané dať priestor mal. I., aby v celom procese mohol byť zohľadnený aj jej názor. Avšak vzhľadom na jej vek to predstavuje riziko, nakoľko by tak bola na ňu prenesená značná miera zodpovednosti za rozhodovanie, ktorého následkom by bola strata jedného z rodičov. Uvedené stanovisko psychológov bolo obom rodičom vysvetlené a bola im ponúknutá možnosť v prípade ich záujmu a potreby využiť služby referátu poradenskopsychologických služieb aj v budúcnosti.

12. Súd lustráciou zistil, že na Okresnom súde Trenčín je pod sp. zn. 3T/112/2017 vedené trestné konanie voči oprávnenému pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, v ktorom doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté.

13. Súd lustráciou zistil, že na Okresnom súde Trenčín je pod sp. zn. 31P/246/2015 vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. I. na čas po rozvode, v ktorom doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté.

14. Súd lustráciou zistil, že na Okresnom súde Trenčín je pod sp. zn. 31P/58/2018 vedené konanie o úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu na čas do rozvodu a v ktorom nebolo doposiaľ meritórne rozhodnuté.

15. Súd lustráciou zistil, že na Okresnom súde Trenčín je pod sp. zn. 31P/141/2018 vedené konanie o úpravu styku s mal. dieťaťom, v ktorom doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté.

16. Podľa § 390 písm. c) CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

17. Na základe dokazovania doplneného v smere naznačenom v uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 5CoE/191/2017 súd zistil, že styk oprávneného s mal. I. sa nerealizuje. U oprávneného nebola vyšetrením pre účely znaleckého posudku zistená žiadna duševná porucha, pre ktorú by bol nebezpečný pre spoločnosť a teda ani pre mal. I.. Zo znaleckého posudku E.. R., zo správ H.. E. a zo správ UPSVaR Pezinok zhodne vyplýva, že rozchod rodičov na maloletú veľmi negatívne vplýva, čo malo v minulosti za následok výskyt úzkostnej poruchy u maloletej. Maloletá, ako vyplýva z vyššie uvedeného znaleckého posudku, z rozpadu vzťahu rodičov viní oprávneného a na jeho pokusy o opätovné zblíženie reaguje zamietavo. Ako ďalšiu príčinu neplnenia súdneho rozhodnutia súd zistil nefunkčný vzťah medzi oprávneným a povinnou. Obaja rodičia milujú svoje dieťa a uvedomujú si význam druhého rodiča v živote maloletej, ale nie sú schopní zmeniť vzájomné správanie sa aspoň v rodičovskej rovine. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z toho, že medzi oprávneným a povinnou sú vedené viaceré konania týkajúce sa starostlivosti súdu o mal. dieťa, ktoré nie sú právoplatne skončené. Táto situácia je prítomná vo vedomí všetkých účastníkov a ovplyvňuje ich postoje. Rovnako ako skutočnosť, že doposiaľ nebolo rozhodnuté v trestnej veci, v ktorej oprávnený je v pozícii obvineného a povinná v pozícii poškodenej. Z takto zisteného skutkového stavu veci dospel súd k záveru, že nie je možné vo výkone rozhodnutia pokračovať, keď nie je možné mal. I. nútiť do stretávania sa s oprávneným, nakoľko sama stretávanie odmieta, ako sa aj vyjadřila prostredníctvom pracovníkov referátu poradenskopsychologických služieb. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že napriek prijatým opatreniam smerujúcim k udržaniu rodinných pút vytvorením bezpečného priestoru počas stretnutí u psychológa, pokračovať vo výkone rozhodnutia by bolo v rozpore s najlepším záujmom maloletej. Výkon rozhodnutia je za tejto situácie neprípustný a preto súd výkon rozhodnutia podľa § 390 písm. c) CMP zastavil.

18. V závere súd konštatuje, že aj napriek skutočnosti, že záujmy detí a rodičov majú byť v rovnováhe, zvrchovaný záujem dieťaťa môže, podľa individuálnych okolností, prevážiť záujem rodiča, pričom posúdenie proporcionality zostáva na súde. Práve na vyššie uvedené konštatovanie súd prihliadol a za smerodajný považoval záujem dieťaťa a jeho prejavenu vôľu.

19. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

20. Vzhľadom na to, že súd zastavil konanie o výkon rozhodnutia, rozhodol v zmysle § 355 ods. 1 CSP aj o zrušení neodkladného opatrenia, ktoré bolo v tomto konaní nariadené uznesením č.k. 26Em/4/2018- 165 zo dňa 22.01.2019.

21. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. O trovách výkonu rozhodnutia súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že ich žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Trenčín (trojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, ustanovenie § 8 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2020/62/20200327>> platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 CMP).